

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa "S." Spółdzielni [...] w W.
przeciwko Miastu W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 listopada 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 14500 (czternaście tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi

przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 listopada 2016 r. naruszenie art. 117 k.c., art. 118 k.c., art. 120 k.c., art. 123 § 1 k.c., art. 455 k.c., art. 61 zd. 1 k.c., art. 6 k.c., art. 207 ust. 1 i art. 233 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 2147 ze zm. – dalej: „u.g.n.”) oraz art. 2, art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji – w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej strona powodowa uzasadniła występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy dochodzone roszczenie należy do kategorii roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia, czy też nie, i przedawnia się z upływem lat dziesięciu,

- czy wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu na rzecz jego posiadacza, skutkowało tym, iż strona tego postępowania miała prawo pozostawać w usprawiedliwionym przekonaniu, że zostanie z nią zawarta umowa użytkowania wieczystego nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05). Skarżąca nie sprostала tym wymaganiom. Przedstawione przez nią zagadnienia prawne są oderwane od zasadniczych motywów zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny uznał, iż strona powodowa nie dowiodła, że jest legitymowana do żądania ustanowienia prawa użytkowania wieczystego na

podstawie art. 204 u.g.n., ponieważ postępowanie dowodowe nie wykazało, że była ona użytkownikiem spornej nieruchomości. Nie ma także podstaw do przyjęcia, że został skutecznie złożony wniosek, który mógłby uzasadniać nabycie przez skarżącą ekspektatywy maksymalnie ukształtowanej na podstawie art. 207 ust. 1 u.g.n. w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 lutego 2000 r. W związku z tym wskazane w skardze kasacyjnej problemy dotyczące przedawnienia roszczenia opartego na art. 207 ust. 1 u.g.n. oraz przekonanie skarżącej, że w wyniku wszczęcia postępowania zostanie z nią, zawarta umowa użytkowania wieczystego nieruchomości, nie mogą być uznane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Niezależnie od tego zob. co do pierwszego zagadnienia, dotyczącego przedawnienia, uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2017 r., III CZP oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2016 r., I CSK 169/15 i cytowane w nich orzecznictwo.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 9 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).